Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

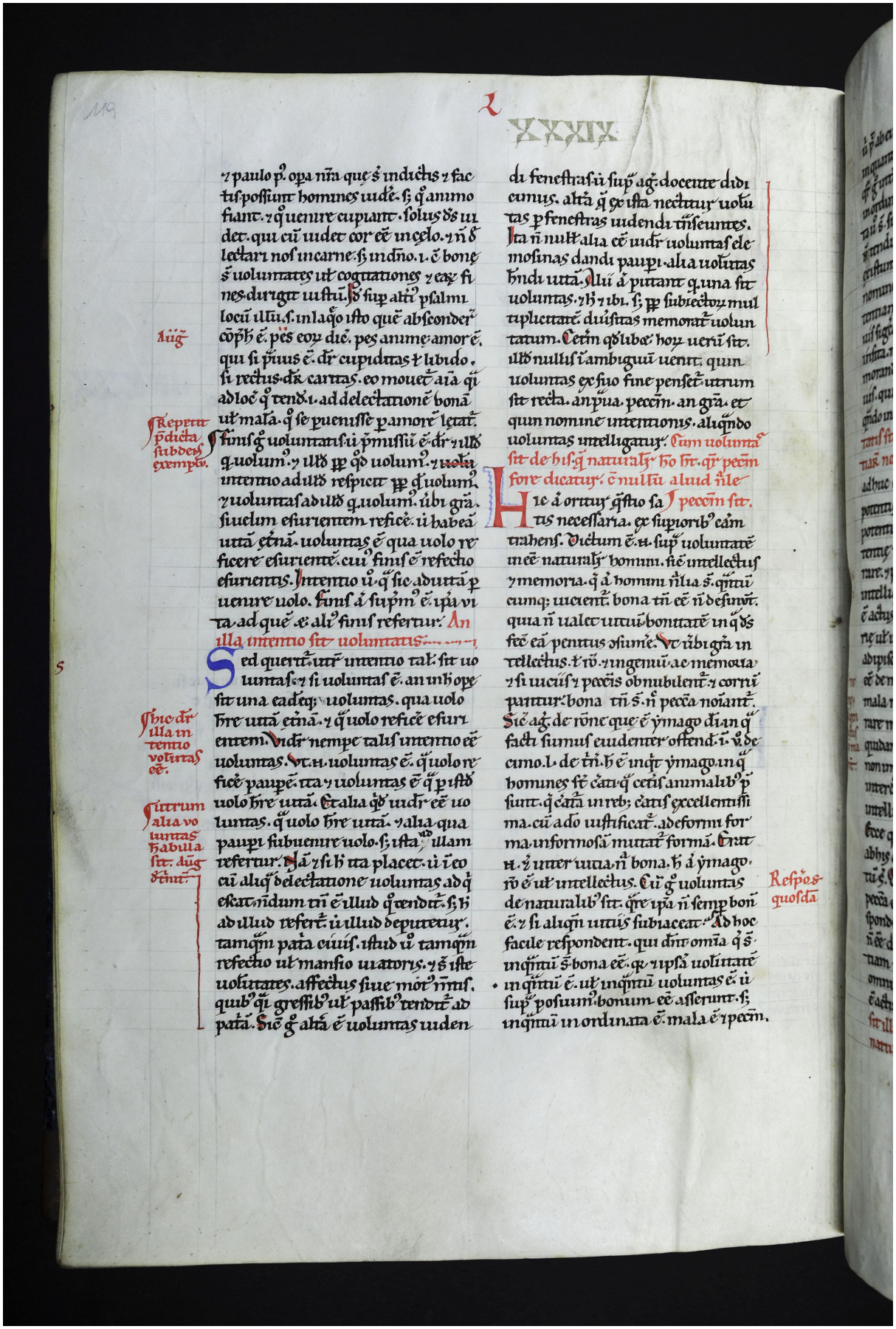

119

XXXIX

Aug

Repetit p dicta subdens exemplo.

Finis q̃ uoluntatis ui p̃missii ē dr̃ ꝯ illd q. uolum̃. ꝯ illd pp q̃d uolum̃. ꝯ uolu intentio ad illd respicit pp q̃ uolum̃. ꝯ uoluntas ad illd q. uolum̃. ubi grã. siuelum esurientem reficē. ui habeā utta ętna. uoluntas ē qua uolo re ficere esurientē. cui finis ē refecto esurientis. Intentio ů. q̃ sic ad utta p uenire uolo. finis á sup̃m ē. ipa vi ta. ad quē. ē. ali finis refertur. An illa intentio sit uoluntatis

Sed quert. utr intentio tal sit uo luntas. ꝯ si uoluntas ē. an unb ope sit una eadēq; uoluntas. qua uolo hre utta ętna. ꝯ q̃ uolo reficē esuri entem. Vidr nempe talis intentio ē uoluntas. Vt. n. uoluntas ē. q̃ uolo re ficē paupē. tta ꝯ uoluntas ē q̃ p istd uolo hre utta. Et alia q̃d uidr ē uo luntas. q̃ uolo hre utta. ꝯ alia qua paupi subuenire uolo. s; ista ad illam refertur. Hā ꝯ si b tta placet. ů i eo cū aliq̃ delectatione uoluntas ad q̃ escat ndum tñ ē illud q̃ rendit. s; b ad illud refert. ů illud deputetur. tamq̃m pata ciuis. istud ů tamq̃m refecto ut mansio uiatoris. ꝯ iste uoluntates. affectus siue mot rimus. quib qi gressib ut passib tendit ad pata. Sic g alta ē uoluntas uiden

Hic dr illa intentio voluntas ē.

Utrum alia voluntas habula sit. dūg dinit.

di fenestras ui sup ag. docente didi cimus. alta q̃ ex ista nectitur uolu tas p fenestras uidendi tñ seuentes. Ita ñ nulla alia ē uidr uoluntas ele mosinas dandi paupi. alia uoluntas bndi utta. Illi á putant q. una sit uoluntas. ꝯ b ꝯ ibi. s; pp subiectoꝝ mul tiplicitatē. duplicitas memorat uolun tatum. Cetm qd libē hoꝝ uerū sit. illd nullis ī ambiguū uenit. quin uoluntas ex suo fine pensetur utrum sit recta. an pua. peccm. an grã. et quin nomine intentionis. aliqndo uoluntas intelligatur. Cum uoluntas sit de his q̃ naturaliꝝ ho bt. qr̃ pecm fore dicatur. ē nullū aliud ñ le pecm sit.

Hic á ortur qstio sa tis necessaria. ex supioribꝰ cam trahens. Dictum ē. n. sup uoluntate me naturaliꝝ hominis. sic intellectus ꝯ memoria. q̃ á homine ñ lia s. qmtū cumq; uiuent. bona tñ ē ñ desunt. quia ñ ualet utuū bonitate in q̃ ds fec ea pentus osumē. Vt ubi grã in tellectus. t rō. ꝯ ingenuū ac memoria ꝯ si uicius ꝯ pecis obnubilent. ꝯ corrui puntur. bona tñ s. ñ pecca noiant. Sic ag. de rōne que ē ymago di. in q̃ facti sumus euidenter offend. i. ů de cimo. l. de tri. b ē inq̃t ymago. in q̃ homines sē cati. q̃ ceus animalib p sunt. q̃ cata in reb; caris excellentissi ma. cū ado iustificat. adeformi for ma. in formosa mutat formā. Cum n. ꝯ inter uita. n bona. b á ymago. rō ē ut intellectus. Cū g uoluntas de naturalib sit. qre ipa ñ semp bon ē. ꝯ si aliqn uitis subiaceat. Ad hoc facile respondent. qui dnt omia q̃ s. inqmtū s. bona ē. qr. ꝯ ipsa uoluntate in qmtū ē. ut inqmtū uoluntas ē. ů sup posum bonum ē asserunt. s; inqmtū in ordinata ē. mala ē ꝯ pecm.

Respos quosta